

DEPCĄCY (3) *part praes act*

e prawdopodobnie jasne (tak w deptać).

sg m G depcąc(e)go (1). ◇ D depcąc(e)mu (1). ◇ pl N m pers depcący (1).

Sł stp s.v. deptać, Cn brak, Linde XVIII w.: deptający.

Tłoczący nogami, tratujący (3): nie zawiążełz gęby wołowi młocącemu (álbo ráczey/ iáko w inšzych Kráinách bywa/ depcącemu.) LatHar 127.

*depcący kogo do czego (1): Y będą iáko mocarzowie depcący do błotá vlicznego [*sicut fortes conculcantes in luto platearum*] (nieprzyaścioł) w bitwie *BudBib Zach* 10/5.*

*Wyrażenie: »depcący w kádzi« (1): Czemu czerwone odzienie twoie/ á łzáty twoie iáko depcącego w kádzi [*sicut calcaris in torculari*]?*BudBib Is* 63/2.*

Cf DEPTAĆ

TK